

בצדק וסופא בתלת משמע דלא מחייב שבויה אלא אי"כ יש חלד דקמדה והאם כרבי חייא בר יוסף מרקאמר צתר הכי חייא
בצר חמא אלמא דלא מחייב רבי חייא בר יוסף בלא הודאה מקאת אלמא לא עקר לגמרי כי הוא זה מפקדון ועוד דבכמה משניות
משמע דלא מתחייב בפקדון אלא במודה מקאת כי הוה לשבועות (דף מג.) דלעיל הליטני עליו ושמים היה שוה וכן הוה למורה
בת עשרה ליטריין (סו) והוה דעשר גפנות טעונות מסרתי לך (סו דף מג.) ובהנחיקין (גיטין דף נא.) וסו) גבי שני כסין קשורים
מנאלת לי דמחייבין מודה מקאת ופטרין כופר הכל אע"פ שלא עשה לו שום טובה ובפרק שני דכתובות (דף יח. וסו) ובשבועת הדיינים
(שבועות דף מג.) פטרין מנה לאביך בידו והאכלתיו פרס צמגו דאי צעי כופר הכל משום דבצנו מעין ולפירוש הקונטרס אדרבה
כופר הכל ה"ל לחיובי התם וכן פ"ק דצ"מ (דף טז.) בשמעתא דהילך גבי סלעין דנרין ומפרש ר"מ דה"ק דכי כתיב כי הוא זה אמלוא
נמי הוא דמצי דבעיין בזהו שבויה דכפירה והכי נמי צמגו דלעיל בזהו דנאנסו אבל כפירה לא בעיין בזהו
דנאנסו וצאווה עיני דקאי כי הוא זה אמלוא קאי נמי אפקדון וכי היכי דמלוא מחייב אשמי פרות לחוד חדא דהודאה וחדא דכפירה
מחייב נמי אפקדון אשמי פרות חדא דהודאה וחדא דנאנסו אבל רבי חייא בר אבא ורמי בר חמא צעו שלש פרות חדא דהודאה וחדא
דכפירה וחדא דנאנסו דכי הוא זה אפקדון דוקא כתיב ולא אמלוא והא דבעיא כפירה והודאה במלוא שמה במה מצינו ילפינן מפקדון
אע"פ דלענין שלשה ומומחין לא ילפינן מלוא מפקדון במסכת סנהדרין (דף כ: וסו) למאן דלית ליה עירוב פרשיות לענין מודה מקאת
ממסבד למילף טפי והוא הדין דבפקדון מחייב בכפירה והודאה לחוד בלא נאנסו אבל בנאנסו בלא כי הוא זה לא מחייב דהכי משמע
ליתא פשטיה דקרא לאכרובי כי הוא זה צהדי נאנסו ולא נאנסו בזהדי כי הוא זה אבל כופר הכל פטור לכ"ע בכל מקום אפילו במקום
שיכול להעזי דגזירת הכתוב הוא כי הוא זה דוקא ולא כופר הכל והא דקאמר מ"ש מלוא מפרש ר"מ מאי טעמא דמלוא פירוש [מאן]
טעמא דמלוא מקאת חייב ולא מהימן צמגו דלא צעי כפי הכל והוי כי ההוא דסוף כל הנשבעין (שבועות דף מה.) גבי נשבעין שלא
בטענה דקאמר מאי שנה ויפירוש מאי טעמא דהני ופרש שצמכו כספרים גבי מלוא הוה דליכא לתימורא כי אבל בפקדון מעין
ומעין לא גריס ליה רבינו תם ובספרים ישנים ליתא והא דאמר בסוף המוכר את הבית (ב"ב דף ע.) גבי המפקיד אלל חצירו בשטר
אללוא אמר נאנסו לאו שבויה צעי דמשמע דנאנסו לחוד בלא הודאה כלל מחייב שבויה אור"מ דהוה שבויה דרצנן שנתקנה
קודם שבויה היסת כי הנהו דפרק הכותב (כתובות דף פו.) הפוגמת כתובת ואיך דסבר רמי בר חמא שבויה דאורייתא ומסיק
אלא מדרבנן והא דתנן בפרק השואל (ב"ב דף טז.) זה אומר שאלה זה אומר שבורה ישבע ופריך בגמרא ואמאי מה שטענו לא
הודאה לו והך פירכא ליתא אליבא דרז נחמן דמוקמא התם מתני' אליבא דכ"ש עסק שבויה ציניה ורישא בתרמי וסופא בתלת
אורי' רישא בתלת וסופא בצרעא ויש כאן מה שטענו הודו לו אלל לא רב הונא ורב יהודה פריך דליכא אלל הך דשאלה וצירות ומשני
אע"פ גלגלו דמכרה מפה הדינ שבויה נמי מערבנן דמאורייתא לא מחייב כיון כאלו פירוש ומיהו הדין לפ"ה וצין לפ"י ר"מ
קשה מהא דאמרין ב"ב כל הנשבעין (שבועות דף מה.) וסו) דאם שכרו בלא עדים מתוך שיכול לומר לא שכתבין מעולם יכול לומר
שכתבתי ונתתי לך שכר ופריך אלל שבויה שומרים דחייב רחמנא היכי משכחת לה מתוך שיכול לומר להד"ס יכול לומר נאנסו
והשתא לפירוש ר"מ אהייא קאי אי אהייא דהודאה קאי אי אמר לא היו דברים מעולם אי"כ היה כופר הכל ואין זה מגו דאל"כ
ליפסוקי אלל מודה מקאת דליפטר צמגו דאי צעי כופר הכל ואי אהייא דנאנסו קאי כי קאמר נמי להד"ס מחייב שבויה כיון דליכא
כפירה והודאה ולפ"י הקונטרס נמי דליכא הודאה כי אמר אהייא דנאנסו נמי להד"ס צעי שבויה דהא מחייב שבויה בפקדון
אכופר הכל ואי הוה אמרינן דלרבי יוחנן ולרמי בר חמא לא מחייב אפקדון אכפירה והודאה בלא נאנסו הוה ניחא דפריך לה התם
אבל לא יתכן כלל דע"כ לא כפירה והודאה לחוד מחייב אפילו אפקדון כדמוכח במשניות טובא בזהויה דלעיל הליטני ועשר
גפנים אע"פ דמוקמינן מתנייתן דהשואל בכמה פרות אע"פ דלא מתני במתני' הנהו לא מסבדן לאוקמיא הכי וכן בזהויה דליפני
בפקדון וגבי קלעים דגריס ובשבועות גבי סלע הליטניך וגרסה לפירוש ריב"ז דלפרש כי כתיב כי הוא זה אמלוא הוה דכתיב והלכך
בפקדון נמי לא מוקמינן ליה אלל בטענה דשייכא במלוא דהיינו בכפירה והודאה אבל טענת נאנסו לא והכי קאמר מאי שנה טענה
דשייכא במלוא מטענת נאנסו ומסיק דדרבה וגבי מלוא הוה דליכא לתימורא הכי כלומר בטענה השייכא במלוא כגון כפירה והודאה דאין
מעין פניו לכפור במידי דידע בה חצריה אבל בפקדון כלומר טענה השייכא בפקדון כגון נאנסו דלא ידע ביה חצריה מעין ומעין ומחייב
באלל הודאה דאם כופר הכל היה פטור בנקאת נמי יפטר צמגו דאי צעי כפר הכל ומיהו בטענות כפירה אפילו במקום שיכול להעזי פטור
דגזירת הכתוב היא והשתא ניחא הדיא דכל הנשבעין דקאמר מתוך שיכול לומר להד"ס יכול לומר נאנסו אע"פ דאין זה מגו לגמרי
למיהי טפי שכתבין ונתתי לך שכר דהואל בכמה פרות אע"פ דלא מתני במתני' הנהו לא מסבדן לאוקמיא הכי וכן בזהויה דליפני
לתימורא כגון כפירה וסופא בתלתא אס לא נאמר סוגיא דהתם לא כ"י חייא בר
אבא ולא כ"י חייא בר יוסף וא"מ למאן דצעי שלש פרות ליפטריה צמגו דאי צעי אמר נאנסו אהייא דכפירה וי"ל כגון דהדיא
דכפירה קמן וא"מ דליפטריה צמגו דלא צעי מודה בה אהייא דטען דכפירה ופשיעה יכפור וצאדיק נאנסה דהשתא ה"ל בזהויה
דמודה על הילך פטורה משבויה לאו פירכא היא דלא הילך הוא אי"כ ה"ל כופר הכל ואין אדם מעין אי נמי כגון דהדיא דקיימא
קמן עירפא ואין פטור להדות בה ואין להקשות היא נאנסו צמגו דאי צעי אמר להד"ס נמי נאנסו דנאנסו דכריס כל הנשבעים
(שבועות דף מה.) משני לה דאפקיד ליה בשטר: **חזקה אין אדם מעין** הכל מפורש בכמה מקומות: